

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 218/05-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť R. T., toho času vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namieta porušenie čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1 Pp 81/04 z 15. decembra 2004 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 23/05 z 25. januára 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. T. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2005 doručená sťažnosť R. T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva podľa čl. 46 ústavy a práva podľa čl. 6 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“)

sp. zn. 1 Pp 81/04 z 15. decembra 2004 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 To 23/05 z 25. januára 2005.

Sťažovateľ uviedol, že sťažnosť podáva „*proti rozhodnutiu Okresného súdu v Rimavskej Sobote (ktorý Uznesením č. 1 Pp 81/04) ako aj proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici (ktorý Uznesením č. 5 To 23/05) zamietli moju žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody*“.

Podľa názoru sťažovateľa boli označenými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu porušené jeho práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru, pretože „*ani jedno ustanovenie zákonov platných v SR neneguje právo podmieneného prepustenia len z toho dôvodu, že som bol viackrát súdne trestaný. Toto odôvodnenie súdu sa prieči § 62 ods. 1 Tr. zák. v závere vety, že aj obzvlášť nebezpečný recidivista môže byť podmienené prepustený po výkone 2/3 (dvoch tretín) uloženého trestu*“.

Sťažovateľ sa domáha aj primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 000 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení ním označených základných práv uznesením okresného súdu sp. zn. 1 Pp 81/04 z 15. decembra 2004 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 5 To 23/05 z 25. januára 2005.

Ústavný súd zo sťažnosti a jej príloh zistil, že okresný súd uznesením sp. zn. 1 Pp 81/04 z 15. decembra 2004 rozhodol tak, že žiadosť sťažovateľa o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 5 To 23/05 z 25. januára 2005 tak, že ju zamietol. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 22. februára 2005.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Podľa § 140 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je uznesenie právoplatné a vykonateľné, ak zákon síce proti nemu pripúšťa sťažnosť, avšak v zmysle písm. cc) podaná sťažnosť bola zamietnutá.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo doručené sťažovateľovi 22. februára 2005 (rozhodnutie krajského súdu v spojení

s rozhodnutím okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 25. januára 2005) a predmetná sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 10. augusta 2005, teda v čase, keď nepochybne už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Preto je sťažnosť podaná oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. septembra 2005